

Josef Marek

autorský text ke skladbě

Momenti discreti VII.

Francesco Petrarca (1304–1374) - Canzoniere, No. 272

*La vita fugge, e non si arresta una ora,
e la morte vien dietro a gran giornate,
e le cose presenti e le passate
mi danno guerra, e le future ancora;*

*e il rimembrare e l'aspettare mi accora,
ora quinci ora quindi, si che non veritate,
se non che io di me stesso pietate,
io sarei già di questi pensieri fora.*

*Tornami avanti, se alcun dolce mai
ebbe il cor tristo; e poi dall'altra parte
veggio al mio navigar turbati i venti;*

*veggio fortuna in porto, e stanco omai
il mio nocchier, e rotte arbore e sarte,
e i lumci bei, che mirar soglio, spenti.*

*Život nám utíká a nezastaví se
hodinku. Smrt kráčí bez ustání,
dnešek a včerejšek jsou věčná štvání
do války. Stejně zítřek nedočkavý.*

*Paměť a čekání mi srdce tráví
hned tím, hned oním tak, že nemít ani
sám nad příštím své duše slítování,
všech myšlenek bych se už dávno zbavil.*

*Vzpomínám, jestli srdce sladký plod
kdy sklidilo, a cítím z druhé strany
v své plavbě vanutí zvichřená, zlá.*

*V přístavu vidím bouři. Lodivod
je unavený, plachty potrhány
a světla, k nimž jsem vzhlížel, vyhaslá.*

Momenti discreti VII. – La vita fugge per flauto, clarinetto, violino, viola, violoncello e pianoforte jsou již sedmou částí stejnojmenného cyklu skladeb, ve kterém jsem v části třetí (Momenti discreti III. – Lettera ai Posterì [fragment]) a čtvrté (Momenti discreti IV.– Campana di Arquà – Laura, Canzoniere I. [fragment] a XVIII. zhudebnil verše Francesky Petrarkey. V této sedmé skladbě cyklu jsem se opět vrátil k Petrarkovým Sonetům a instrumentálním uchopením textového podkladu jsem ztvárnil impresi ze sonetu La vita fugge. Klidně plynoucí verše sonetu nesou v sobě silný dramatický náboj a proto jsem vepsal do podtitulu zdánlivý protimluv – contemplazione drammatica.

Josef Marek